

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 2762/2544

นายสมชาย ตันวิจิตร กับพวกโจทก์ บริษัทเก่งธนา จำกัดผู้ร้อง เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ผู้คัดค้าน นางสมเชื้อ ปราบใหญ่ กับพวกจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง พ.ร.บ.ล้มละลาย พ.ศ. 2483 มาตรา 179

ย่อ / หลักกฎหมาย

ผู้ร้องยื่นคำร้องคัดค้านคำสั่งของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ ขอให้ศาลชั้นต้นเพิกถอนคำวินิจฉัยของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ และมีคำสั่งให้รับเงิน 8,150,000 บาท จากผู้ร้อง กับดำเนินการเกี่ยวกับการซื้อทรัพย์ต่อไป ศาลชั้นต้นยกคำร้อง ผู้ร้องอุทธรณ์ หากศาลอุทธรณ์เห็นพ้องด้วยจะมีผลเพียงให้ผู้ร้องวางเงินไถ่ร้อยละห้าของราคาทรัพย์ที่ซื้อโดยวางเพิ่มอีกเป็นเงิน 8,150,000 บาท และผู้ร้องจะได้รับอนุญาตให้ขยายระยะเวลาการวางเงินส่วนที่เหลืออีกจำนวน 173,850,000 บาท ไปจนกว่าศาลจะมีคำสั่งถึงที่สุดเกี่ยวกับคำร้องขอให้เพิกถอนการขายทอดตลาด คำร้องคัดค้านคำสั่งเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ของผู้ร้องดังกล่าวไม่ได้มีผลเป็นการขอบังคับให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ดำเนินการขายและโอนที่ดินที่ผู้ร้องซื้อได้จากการขายทอดตลาดให้ผู้ร้องซึ่งเป็นอีกขั้นตอนหนึ่ง จึงเป็นคำขอให้ปลดปล่อยทุกข้ออันไม่อาจคำนวณเป็นราคาเงินได้ ต้องเสียค่าขึ้นศาลชั้นอุทธรณ์ 200 บาท ตามตาราง 1 ข้อ 2 (ก) ท้าย ป.วิ.พ. ประกอบ พ.ร.บ.ล้มละลาย พ.ศ. 2483 มาตรา 179 วรรคท้าย ไม่ใช่เสียตามทุนทรัพย์

คำพิพากษา

คดีสืบเนื่องมาจากโจทก์ทั้งสองฟ้องจำเลยทั้งสามให้ล้มละลาย ศาลชั้นต้นมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของจำเลยทั้งสามเด็ดขาดและพิพากษาให้ล้มละลายแล้ว เจ้าพนักงานบังคับคดีประกาศขายทอดตลาดที่ดินโฉนดเลขที่ ๓๖๒๔ และ ๖๑๙๙ ตำบลบางแก้ว อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ของลูกหนี้ (จำเลย) ไปตามคำขอของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เมื่อวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๓๙ ผู้ร้องวางเงินประกันการเข้าสู่ราคา ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท และเป็นผู้ซื้อทรัพย์ได้จากการขายทอดตลาดในราคา ๑๘๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งผู้ร้องต้องวางเงินมัดจำ ๔๕,๗๕๐,๐๐๐ บาท แต่ผู้ร้องเตรียมเงินไปไม่พอจึงขอขยายระยะเวลาการวางเงินมัดจำ ๑๕ วัน เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์อนุญาตให้ขยายได้ ๓ วัน ผู้ร้องยื่นคำร้องต่อศาลชั้นต้นว่า เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ให้เวลาผู้ร้องในวันเปิดทำการเพียงวันเดียวจึงรวบรวมเงินได้ไม่ทัน ขอให้หักคำสั่งกลับคำสั่งของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ โดยขอให้ขยายระยะเวลาเป็น ๑๕ วัน ศาลชั้นต้นพิจารณาแล้วมีคำสั่งเมื่อวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๓๙ อนุญาตให้ผู้ร้องวางเงินมัดจำได้ภายในวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๓๙ ต่อมาวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๓๙ ผู้ร้องยื่นคำร้องต่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ขอขยายระยะเวลาการวางเงินออกไปอีกโดยอ้างว่ามีผู้ร้องคัดค้านการขายทอดตลาด จึงไม่สามารถโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินให้แก่ผู้ร้องได้ โดยขอขยายระยะเวลาการวางเงินออกไปจนกว่าศาลจะมีคำสั่งถึงที่สุดเกี่ยวกับคำร้องขอให้เพิกถอนการขายทอดตลาด อธิบดีกรมบังคับคดีพิจารณาแล้วมีคำสั่งในวันดังกล่าวให้ผู้ร้องวางเงินไถ่ร้อยละ ๕ ของราคาทรัพย์ที่ซื้อ โดยวางเงินเพิ่มอีกจำนวน ๘,๑๕๐,๐๐๐ บาท ภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันมีคำสั่งและอนุญาตให้ผู้ร้องขยายระยะเวลาการวางเงินส่วนที่เหลืออีกจำนวน ๑๗๓,๘๕๐,๐๐๐ บาท ไปจนกว่าศาลจะมีคำสั่งถึงที่สุดเกี่ยวกับคำร้องขอให้เพิกถอนการขายทอดตลาด ต่อมาวันที่ ๑๐

มกราคม ๒๕๔๐ เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์มีคำสั่งริบเงินประกันจำนวน ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท ที่ผู้ร้องวางไว้และประกาศขายทอดตลาดที่ดินของลูกหนี้ (จำเลย) ใหม่ เนื่องจากผู้ร้องไม่วางเงินภายในกำหนดวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๔๐ ผู้ร้องยื่นคำร้องว่า เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์มีคำสั่งให้ผู้ร้องวางเงิน ๘,๑๕๐,๐๐๐ บาท ภายใน ๑๕ วัน นับตั้งแต่วันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๓๙ ผู้ร้องลงนามรับทราบคำสั่งเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์วันที่ ๗ มกราคม ๒๕๔๐ จึงครบกำหนดวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๔๐ ในวันดังกล่าวผู้ร้องนำแคชเชียร์เช็คจำนวน ๘,๑๕๐,๐๐๐ บาท จากผู้ร้อง และดำเนินการเกี่ยวกับการซื้อทรัพย์ต่อไป เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ยื่นคำคัดค้านว่า ในวันที่ผู้ร้องยื่นคำร้องฉบับลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๓๙ ขอขยายระยะเวลาการวางเงินนั้น เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ได้กำชับให้ผู้ร้องรอฟังคำสั่ง และในคำร้องฉบับดังกล่าวผู้ร้องยืนยันว่ารอฟังคำสั่งอยู่ ถ้าไม่รอให้ถือว่าทราบแล้ว แต่ผู้ร้องมิได้รอฟังคำสั่ง ฉะนั้น การที่เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์มีคำสั่งในวันดังกล่าวและในเวลาราชการอนุญาตให้เลื่อนการวางเงินไปอีก ๑๕ วัน นับแต่วันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๓๙ ซึ่งจะครบกำหนดในวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๔๐ จึงต้องถือว่าผู้ร้องทราบคำสั่งในวันนั้นแล้ว การที่เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์มีคำสั่งริบเงินประกัน ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท เนื่องจากผู้ร้องมิได้วางเงินในกำหนดจึงชอบแล้ว ขอให้ยกคำร้อง ศาลชั้นต้นพิจารณาแล้ว มีคำสั่งยกคำร้องของผู้ร้อง ค่าฤชาธรรมเนียมให้เป็นพับ ผู้ร้องอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค ๒ วินิจฉัยว่า คำฟ้องอุทธรณ์ของผู้ร้องเป็นคดีที่มีคำขอให้ปลดปล่อยทุกข้ออันอาจคำนวณเป็นราคาส่งได้ ผู้ร้องต้องเสียค่าขึ้นศาลในชั้นอุทธรณ์ตามจำนวนทุนทรัพย์ที่เรียกร้อง แต่ผู้ร้องเสียค่าขึ้นศาลชั้นอุทธรณ์อย่างคดีที่มีคำขอให้ปลดปล่อยทุกข้ออันไม่อาจคำนวณเป็นราคาส่งได้ ศาลอุทธรณ์ภาค ๒ ให้ศาลชั้นต้นแจ้งให้ผู้ร้องเสียค่าขึ้นศาลเพิ่มโดยชอบแล้ว แต่ผู้ร้องไม่จัดการเสียเพิ่มให้ถูกต้องภายในเวลาที่ศาลชั้นต้นเห็นสมควรกำหนด ถือได้ว่าผู้ร้องทิ้งฟ้องอุทธรณ์ จึงมีคำสั่งให้จำหน่ายคดีจากสารบบความของศาลอุทธรณ์ภาค ๒ ตาม ป.วิ.พ. มาตรา ๑๓๒ (๑) ผู้ร้องฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า เห็นว่า ผู้ร้องยื่นคำร้องคัดค้านคำสั่งของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ เนื่องจากเห็นว่าเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์มีคำสั่งให้ผู้ร้องวางเงินเพิ่มอีกจำนวน ๘,๑๕๐,๐๐๐ บาท ภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันมีคำสั่ง ผู้ร้องลงนามรับทราบคำสั่งเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์วันที่ ๗ มกราคม ๒๕๔๐ จึงครบกำหนดวางเงินวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๔๐ ไม่ใช่ นับแต่วันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๓๙ ที่เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์มีคำสั่งให้ผู้ร้องวางเงินจึงขอให้เพิกถอนการกระทำหรือคำวินิจฉัยของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ และมีคำสั่งให้รับเงิน ๘,๑๕๐,๐๐๐ บาท จากผู้ร้อง กับดำเนินการเกี่ยวกับการซื้อทรัพย์ต่อไป ถ้าหากศาลอุทธรณ์ภาค ๒ เห็นพ้องด้วยกับข้อคัดค้านของผู้ร้องดังกล่าว จะมีผลเพียงให้ผู้ร้องวางเงินไว้ร้อยละห้าของราคาทรัพย์ที่ซื้อโดยวางเพิ่มอีกเป็นเงิน ๘,๑๕๐,๐๐๐ บาท และผู้ร้องจะได้รับอนุญาตให้ขยายระยะเวลาการวางเงินส่วนที่เหลืออีกจำนวน ๑๗๓,๘๕๐,๐๐๐ บาท ไปจนกว่าศาลจะมีคำสั่งถึงที่สุดเกี่ยวกับคำร้องขอให้เพิกถอนการขายทอดตลาด ซึ่งเมื่อถึงกำหนดเวลานั้น ผู้ร้องอาจไม่นำเงินส่วนที่เหลือจำนวน ๑๗๓,๘๕๐,๐๐๐ บาท มาวาง หรือศาลอาจสั่งเพิกถอนการขายทอดตลาดตามที่มีการร้องขอก็ได้ คำร้องคัดค้านคำสั่งเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ของผู้ร้องดังกล่าวไม่ได้มีผลถึงกับว่าเป็นการขอบังคับให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ดำเนินการขายและโอนที่ดินที่ผู้ร้องซื้อได้จากการขายทอดตลาดให้ผู้ร้อง ซึ่งเป็นอีกขั้นตอนหนึ่ง จึงเป็นคำขอให้ปลดปล่อยทุกข้ออันไม่อาจคำนวณเป็นราคาส่งได้ ต้องเสียค่าขึ้นศาลชั้นอุทธรณ์ ๒๐๐ บาท ตามตาราง ๑ ข้อ ๒ (ก) ท้าย ป.วิ.พ. ประกอบ พ.ร.บ.ล้มละลาย พ.ศ. ๒๔๘๓ มาตรา ๑๗๙ วรรคท้าย ไม่ใช่เสียตามทุนทรัพย์ที่ศาลอุทธรณ์ภาค ๒ มีคำสั่งจำหน่ายคดีโดยถือว่าผู้ร้องทิ้งฟ้องอุทธรณ์นั้น ศาลฎีกาไม่เห็นพ้องด้วย

ฎีกาของผู้ร้องฟังขึ้น พิพากษายกคำสั่งศาลอุทธรณ์ภาค ๒ ที่ให้จำหน่ายคดี ให้ศาลอุทธรณ์ภาค ๒ พิจารณาพิพากษาคดีตามอุทธรณ์ของผู้ร้องต่อไปตามรูปคดี ค่าฤชาธรรมเนียมชั้นฎีกานี้ให้ ศาลอุทธรณ์ภาค ๒ รวมสั่งเมื่อมีคำพิพากษาใหม่.

องค์คณะ

วัฒนชัย โชติชูตระกูล · พิชัย เตโชพิทยากุล · พีรพล จันทร์สว่าง

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/2762/2544>